

Københavns Byret

Den 17. december 2020 kl. 13.00 blev retten sat af dommer ...

Retsmødet var offentligt.

Rettens nr. 1-29351/2020

Politiets nr. SØK-10177-00062-18

Anklagemyndigheden

mod

A

cpr-nummer ...

Ingen var mødt eller tilsagt.

Påstandene i sagen, dokumentation og procedure fremgår af retsbog af 10. december 2020.

Der blev afsagt

Kendelse:

Yderligere sagsoplysninger

Det fremgår af underbilaget til støttebilaget vedrørende kontonummer ***437 budgetkontoen, at kontoen indtil udgangen af 2005 også var registreret til domfældtes afdødes mand som indehaver. Det fremgår at der i denne periode blev indbetalt 9.000 kroner om måneden, formentlig fra domfældtes mand. Disse beløb indgår ikke i støttebilaget. Indbetalingerne, som anført i støttebilag vedrørende yderligere indbetalinger til konto ***437, hidrører i 2002 og 2005 blandt andet fra ukendt konto ***886.

Lovgrundlaget:

Retsplejelovens § 1002, stk. 1, 1. pkt:

”Efter at dom er afsagt, finder reglerne i kapitel 74 om beslaglæggelse til sikkerhed for det offentlige krav på sagsomkostninger, krav på konfiskation efter straffelovens § 75, stk. 1, 1. pkt., 2. led og 2. pkt. og stk. 3, og § 76 a, stk. 5, bødekrav eller forurettedes krav på erstatning i sagen tilsvarende anvendelse.”

Bestemmelsens ordlyd blev ændret til den nuværende ved lov nr. 229 af 21. april 1999.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen i lovforslag 1998-10-08:

"Bestemmelsen, der vedrører beslaglæggelse efter dom, foreslås ændret i konsekvens af ændringerne af retsplejelovens øvrige regler om beslaglæggelse.

Ifølge den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 807d, stk. 3, skal retten - samtidig med eller i tilslutning til domsafsigelsen - afgøre, hvordan beslaglagt gods skal anvendes til dækning af krav på sagsomkostninger, værdikonfiskation, bøde og erstatning.

Hermed er den væsentligste del af anvendelsesområdet for det hidtidige stk. 1 bortfaldet. Da der imidlertid fortsat vil kunne opstå situationer, hvor der ikke - eller ikke i tilstrækkeligt omfang - har været iværksat beslaglæggelse, men hvor der efter domsafsigelsen eller senere viser sig behov eller ikke hidtil kendte muligheder herfor, foreslås bestemmelsen opretholdt. Bestemmelsen vil således kunne anvendes, hvis politiet efter dommen træffer domfældte i besiddelse af et større pengebeløb.

Bestemmelsen foreslås dog omformuleret på linie med § 802, stk. 2, således at også bødekraft og krav på konfiskation efter straffelovens § 75, stk. 1, 1. pkt., 2. led, og 2. pkt., og stk. 3, og § 76 a, stk. 5, (værdikonfiskation) medtages. Om beslaglæggelse med henblik på konfiskation henvises i øvrigt til pkt. 2.3.3. i de almindelige bemærkninger.

Højesteret har i en kendelse af 17. juni 1997 - gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1997, s. 1162 - bestemt, at der efter de gældende regler om beslaglæggelse i retsplejelovens § 1002, stk. 1, jf. § 824, stk. 1, ikke er hjemmel til, at politiet kan foretage foreløbig beslaglæggelse til sikkerhed for sagsomkostninger, efter at dom er afsagt. Med den nye formulering af § 1002, stk. 1, vil der blive udtrykkelig hjemmel til, at politiet kan foretage en foreløbig beslaglæggelse, også efter at dom er afsagt. Det følger således af § 1002, stk. 1, at de foreslåede regler i retsplejelovens kapitel 74 om beslaglæggelse og edition skal finde tilsvarende anvendelse, efter at dom er afsagt. Den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 806, stk. 3, om politiets adgang til at træffe beslutning om beslaglæggelse i tilfælde, hvor indgrebs øjemed ville forspildes («periculum in mora»), hvis retskendelse skulle afventes, gælder derfor også i denne situation."

I § 75, stk. 1, 1. og 2. led:

"Udbyttet ved en strafbar handling eller et hertil svarende beløb kan helt eller delvis konfiskeres"

Retsplejelovens § 512, stk. 3:

"Udlæg kan ikke foretages i krav på pension eller i krav på understøttelse eller anden hjælp fra det offentlige eller fra stiftelser eller andre velgørende institutioner, medmindre der er forløbet tre måneder fra den dag, beløbet kunne fordres udbetalt. Reglerne om fritagelse for retsforfølgning i lov om tilsyn med pensionskasser samt i lov om forsikringsaftaler og lov om visse civile forhold m.v. ved pensionsopsparring i pengeinstitutter berøres ikke heraf."

Retten bemærkninger:

Det fremgår af anklagemyndighedens anmodning om beslaglæggelse, at kapitalpensionen repræsenterer en værdi på mindst 568.829 kr, og at ratepensionen repræsenterer en værdi på mindst 287.713 kr.

Efter forarbejderne til den nuværende bestemmelse i retsplejelovens § 1002, stk. 1, 1. pkt. er der hjemmel til at beslaglægge aktiver, som ikke har været beslaglagt forud for dommen, og som ikke er konfiskeret efter straffelovens § 75, stk. 1, 1. pkt., 1. led, til dækning af bl.a. sagsomkostninger og konfiskation efter bl.a. § 75, stk. 1, 1. pkt., 2. led.

Der er ikke ved dommen af 18. februar 2020 taget stilling til konfiskation af ratepension og kapitalpension, og det kan lægges til grund, at der ikke forud for dommen af 18. februar 2020 var beslaglagt 113.137.325 kr. hos domfældte, hvorfor hjemlen til konfiskationen i dommen skal findes i straffelovens § 75, stk. 1, 2. led. Foruden denne konfiskationer foretaget genstandskonfiskation efter straffelovens § 75, stk. 2.

Retten finder, at det, som anført af anklagemyndigheden, forudsætningsvis, jf. U.1993.778/2H må antages, at der er mulighed for beslaglæggelse af kapital- og ratepension og efterfølgende stillingtagen til fordelingen af det beslaglagte, hvis indeståenderne stammer fra en kriminel handling, uanset udlægsfritagelsen i retsplejelovens § 512, stk. 3.

Ifølge tiltaltes forklaring, som den er gengivet i dom af 18. februar 2020, var hendes og hendes afdøde mands vanskelige økonomiske situation grunden til, at hun begyndte at overføre penge til egne konti. Tiltalte er dømt for bedrageri af betydeligt omfang fra 1993 til 2018. Under de omstændigheder må det lægges til grund, at opsparinger i form af indsættelse af et månedligt beløb på 2.000 kr. på kapitalpensionen ****559 fra den 31. december 1996 og et yderligere månedligt beløb på 1.000 kr. på ratepensionen ***856 fra den 5. februar 2002, stod i misforhold til hendes og før hendes mands død også hans indkomst- og formueforhold, således som hun har beskrevet disse, før bedragerierne begyndte.

Herefter tages anklagemyndighedens påstand om beslaglæggelse til følge i medfør af retsplejelovens § 1002, stk. 1, jf. § 802, stk. 2, nr. 2.

I medfør af retsplejelovens § 807 d, stk. 2, bestemmes det, at det beslaglagte skal anvendes først til det offentlige krav på sagsomkostninger og dernæst krav på konfiskation, jf. straffelovens § 75, stk. 1, 1. pkt., 2. led.

Bestemmes:

Hos A beslaglægges:

- indestående på ratepension konto nr. ****856 med tilhørende værdipapirdepot i Nordea Danmark, Filial af Nordea Bank Abp, Finland, og
- indestående på kapitalpension konto nr. ****559 med tilhørende værdipapirdepot i Nordea Danmark, Filial af Nordea Bank Abp, Finland

Det beslaglagte skal anvendes først til det offentlige krav på sagsomkostninger og dernæst krav på konfiskation, jf. straffelovens § 75, stk. 1, 1. pkt., 2. led.

Sagen sluttet.

Retten hævet.
